

Kııntısı Yeter Sevginin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Ocak 2023

Mevsim miadını doldurdu, hafız hele ki havsalamdan taşanlar yok mu?

Efsunlu bir yoksunluk benimki
Aklımın da buğrası
İçinden geçtiğim mevsime sübyan acılar sunuyorum
Yaralı binlerce yeis
Asla da sahibi olamadığım bir dünya
S/onsuzluğun mezarına sokulduğum...
Yetmedi mi...
Martavallar okuyan lanetli martıların artı hanesi
Belki de artık bir düş gibi ya da atıl:
Çürüyen düşlerin
Çekilmemiş dişleri
İşlediğim kadar hüznü
Biçtiğim bir köprü adeta yüreğin meali
Boşa düşen bir vatandaş gibi
Yarınların ikbali

Sandım ki sancılandım mı doğacaktı gün:
Sandığımı açmadığım kadar sanıp sanmadığım
Ne varsa
Acılarla yatıya kalan bir şehir eşkıyası adeta
İçimdeki hüznün muadili
Mükerrer ölümler sunarken Tanrı
Mukaddes bir aşka da baş koyduğumun müjdecisi
Verilen verilmeyen her hüküm her yargı
Yanık kokan şiir gibi,
Teselli
Bulduğum alacası günün
Derme çatma kulübesi ömrün
İnfilak etti edecek kalbim
Nasır tutan nesli mevsimin
Teşhir ettiğim
İblisin doyumsuz nefsi
Oysaki bir dilim ekmek neye yetmezdi?

Ki kırıntısı yeter sevginin
Hani, aşk denen meddücezri evrenin...
Hani, aşına olduğum fitratı yalnızlığın
Alametifarikası döngünün
Kutsandığı kadar aşk özlemlerle sarılı kalmalı ki
Mucize babında
Tecelli etsin yeni gün ve ümit
Hani, örtüşen yürek ve kilim
Kırmızıdan bir halı duyguların altına serdiğim
Ve semiren bir v/eda
Bin bir halini gördüğüm insan denen canlının
Doyumsuz nefsi
Ve küf kokan nefesi
İtibari ile yarı yolda kaldığım.

Kaçkın şiirlerin kabadayı istilasını
Hatmettiğim kadar
Harı duyguların
Elbet mezara kadar daim kılacağım duygu silsilesi
Bir buhransa gün
Bir bültense alt yazı geçtiğim döngünün
Suskun alfabesi
Öylesine kalın ki yüreğimin fasikülü
Parmak izim kadar öznel
Sesim kadar neşeli
Günlerin özlemi
İçerlediğim zalimin zamlı tarifesi
Nasıl ki zanlar sunmakta bir bir
Nasıl da zangır zangır titremekte
Ne de olsa İlahi Adalet iş başında
Muktedir ve mukaddes olan tek Güç
Yoktan var edene duyduğum devasa aşkı ve ihtiyacı
Tetikler de tetikler hüzün.

Muadilim tek zerre
Münazara ettiğim iç sesimle gün ve gece.
Bil mukabil demenin tınısı saklı şiirde
Yüksek ökçeli imgelerim

Teşhir ettiğim yalancılardan gerçek yüzü
Yüzümden düşen parçalardan inşa ettiğim kabri
Hali hazırda konuşlu olduğum mabedimi
Kimse yerle yeksan eden
Yeknesak duygular değil asla hükmeden
İlahi Rüzgârın gücüyle vuku bulan...

Bazen zelzele
Bazen zezem suyuyla yıkanmış her hece
Na'şî dünün
Nakşî ömrün
Seyyah tartısı döngünün
Uluların ulusu yücelerin yücesi Rabbime dönük yüzüm
Müstesna bir sondur dilediğim
Muadili olduğum hüznün deneni nesnenin
İhbar ettiğimde saklı yalan düzen ve üzenliği göğün
Sere serpe serildiğim kabrimde yaşadığım
Gözüm açık gördüğüm kâbusun
Müsebbibi ise iblis ve gölgesi.

Elbet evren düşecektir şerhini
Bu yaşananlar ki
Kıyamet alameti
Aşka sadık ruhun alametifarikası
Ve işte bastım mührümü
Ben ki kaderime, Rabbime sevdalı
Ayan beyan aşına olduğum bunca düzensizlik bunca yalan
Evrense illa ki tescil edecektir İlahi Adaleti.